

Wylewka miedzi z wraka W-5 Miedziowiec

NUMER INWENTARZA:

CMM/HŻ/3175/2

TYTUŁ:

Wylewka miedzi z wraka W-5 Miedziowiec

AUTOR:

nieznane

CZAS POWSTANIA:

XIV/XV wiek

TYP OBIEKTU:

surowiec

RODZAJ:

archeologia

SZEROKOŚĆ:

450 mm

DŁUGOŚĆ:

490 mm

WAGA:

11.45 kg

WŁAŚCICIEL:

Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku

SŁOWA KLUCZOWE:

średniowieczny handel, W-5, Miedziowiec

KOLEKCJA:

wrak W-5

MIEJSCE POWSTANIA:

kopalnie miedzi na Słowacji (w granicach Królestwa Węgier), huta miedzi w Mogile (?).

MIEJSCE POZYSKANIA:

badania podwodne CMM

MATERIAŁ:

miedź, metal

TECHNIKA:

wytop metali

DZIAŁ:

Historii Żeglugi i Handlu Morskiego

LOKALIZACJA:

magazyn

OPIS:

Płyta w kształcie zbliżonym do okrągłego, o mocno uwydatnionym zewnętrznym obwodzie, uformowanym w kształcie kryzy. Strona zewnętrzna nieco wklęsła, pofałdowana i porowata, spód płyty bardziej płaski. Obiekt powstał jako wytop roztopionego kruszcu na nieckę wyrobioną w piasku. Na całej powierzchni występują ubytki w postaci dziur różnej wielkości. Miedź pochodzi z wraka bałtyckiego statku z przełomu XIV i XV w., odkrytego w 1969 r. na redzie budowanego Portu Północnego w Gdańsku. Nazwano go Miedziowcem od znalezionych w jego wnętrzu półfabrykatów hutniczych w postaci wylewek miedzi i oznaczono symbolem W-5. Wszystkie wylewki, w mniejszym lub większym stopniu, mają porowatą powierzchnię (przyczyną były wydzielające się podczas zastygania gazy). Z powodu długiego przebywania w wodzie morskiej charakteryzują się różnym stopniem ubytku surowca. Ruda miedzi może pochodzić ze Słowacji (wówczas należała ona do Królestwa Węgier), z jednego z siedmiu królewskich miast górniczych, z których trzy: Banská Štiavnica, Banská Bystrica oraz Kremnica doszły do największego znaczenia.

BIBLIOGRAFIA:

Smolarek, P., 1979, Underwater Archaeological Investigations in Gdańsk Bay, „Yearbook of the International Association of Transport Museums”, Vol. 6., Gdańsk, s. 48–66; Śledź, E., 1986, Miedziowiec, Gdańsk; Skowron, R., wstęp i układ katalogu, 2005, Mundus mercatorius. Świat kupiecki XVI–XVIII w., Świdnica, s. 151; Kraków – europejskie miasto prawa magdeburskiego 1257–1791, Katalog wystawy, koncepcja i redakcja naukowa Grażyna Lichończak-Nurek Kraków 2007, s. 388–390.

CKWS
CENTRUM KONSERWACJI
WRAKÓW STATKÓW

NARODOWE
MUZEUM
MORSKIE
w Gdańsku

WIRTUALNE
MUZEUM
MORSKIE

Copyright © 2016 Narodowe Muzeum Morskie w Gdańsku. Niektóre prawa zastrzeżone

KONSERWACJA
I REWITALIZACJA
DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Projekt Centrum Konserwacji Wraków Statków wraz z Magazynem Studyjnym w Tczewie - budowa infrastruktury kultury Narodowego Muzeum Morskiego w Gdańsku.

WSPARCIE UDZIELONE Z FUNDUSZY NORWESKICH I FUNDUSZY EOG, POCHODZĄCYCH Z ISLANDII, LIECHTENSTEINU I NORWEGII, ORAZ ŚRODKÓW KRAJOWYCH.

POLITYKA PRYWATNOŚCI